

РЕШЕНИЕ

№ 36377

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4771** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178, вр. Закона за чужденците в Република България.

С жалба, вх. № 9817/22.04.2025 г. адвокат - пълномощник на У. Д. С. – гражданин на Република Турция е оспорил издадения от консулско длъжностно лице в Посолството на РБ в [населено място] - Турция ОТКАЗ от 24.03.2025 г. за издаване на виза, вид „С“, по заявление от 19.03.2025 г. В съдебното заседание жалбоподателят не се явява и не е представляван от упълномощения адвокат. С жалбата не е заявено искане за възстановяване на разностите за водене на делото. Ответникът не е представляван и не е заявил становището си по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализ на доказателствата намира следното.

На 19.03.2025 г. У. Д. С. – гражданин на Република Турция е заявил (л. 11 от делото) пред Посолството на РБ в [населено място] - Турция искане за снабдяване с виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ, като представил съответно изискуеми документи, налични в преписката. По заявлението, видно от представено копие (л. 13 от делото) на стандартен формуляр - [Приложение № VI от Регламент \(ЕО\) 810/2009 на ЕП и на Съвета, от 13.07.2009 г. за създаване Визов кодекс на Общността](#) е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с маркиране на пункт „2“ и пункт „10“, съдържащи текстовете от формуляра: „целта и условията на планирания престой не са обосновани“; „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“. Други, самостоятелни мотиви липсват. Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество. Жалбата е и основателна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република

България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България – чл. 9г. от Закона и Регламент (ЕО) 810/2009 на ЕП и на Съвета, от 13.07.2009 г. Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивните разпоредби на чл. 32 от Регламента. Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни несъмнено е свързана, вкл. с националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията, по смисъла на чл. чл. 32 от Регламент (ЕО) 810/2009 на ЕП и на Съвета, от 13.07.2009 г. за създаване Визов кодекс на Общността, а проверката на Съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК.

Каза се, че за целите на Регламент (ЕО) 810/2009, дефинирани с чл. 1 формата, под която се отказва издаване на виза е определена като стандартен формуляр - Приложение № VI от Регламента. Процесният отказ е обективизиран именно в такъв формуляр, който е подписан от материално компетентно консулско длъжностно лице.

В случая ответникът, за да откаже издаването на виза „С“ за краткосрочно пребиваване е маркирал пункт „2“ и пункт „10“, съдържащи стандартното, написано във формуляра съдържание, което бе цитирано по – горе, но не си е направил труда да изложи самостоятелни мотиви, с които да обоснове становището си за „необоснованост“ на целта и условията, на планирания престой и за „ненадеждност“ на предоставената информация. В представената от ответника административна преписка няма данни, в съответствие с изискването на чл. 35 АПК административният орган да е изискал допълнително от заявителя документи и информация, след като е счел, че предоставената не е надеждна и не обосновава целта на исканата виза. Несъобразявайки се и с разпоредбата на чл. 36, ал. 3 АПК ответникът не е изложил мотиви, подкрепящи преценката му в горния смисъл. В процесното заявление апликантът изрично е посочил, че има съпричастност към регистрирано в РБ търговско дружество, с наименование „Ворк тайм-1“ ООД, данни за което се съдържат в преписката. Въпреки това консулското длъжностно лице не е обвързало отказа си с конкретни мотиви, защо е пренебрегнат този факт, респ. – защо е счетоно, че целта на влизане и пребиваване в РБ не е обоснована, а представената информация е оценена като ненадеждна.

Като не е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на [член 32, § 1](#) и [член 35, § 6 от Визовия кодекс](#) ответникът е постановил незаконосъобразен отказ. Според Съда на Европейския съюз държавите - членки разполагат с „широка свобода на преценка“, за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания препятстват издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното положение на кандидата за виза.

Издаденият на 19.03.2025 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на РБ в [населено място], Р. Турция отказ не съответства на изискванията за форма на индивидуалния административен акт, регламентирани с чл. 59, ал. 2, вр. чл. 1 АПК, понеже не съдържа мотиви, обосноваващи бланкетно посочените в стандартния формуляр, съставляващ Приложение № VI от Регламента. Отказът е постановен след неправилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на специалния регламент. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК след отмяната за издадения от консулско длъжностно лице отказ административната преписка следва да бъде изпратена на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението от

19.03.2025 г., от У. Д. С. – гражданин на Турция, за изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на Закона.
Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК,
Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 9817/22.04.2025 г. от У. Д. С. – гражданин на Република Турция издадения от консулско длъжностно лице в Посолството на РБ в [населено място] - Турция ОТКАЗ от 24.03.2025 г. за издаване на виза, вид „С“, по заявление от 19.03.2025 г.

ИЗПРАЩА преписката на същия административен орган за ново произнасяне по заявлението, след изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на Закона

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: